

**Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 28 lipca 2011 r.**

**o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej
oraz ustawy o kombatantach oraz niektórych osobach będących
ofiarami represji wojennych i okresu powojennego
(druk nr 1314)**

USTAWA z dnia 21 listopada 1967 r. O POWSZECHNYM OBOWIĄZKU OBRONY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.)

Art. 76.

1. Stopień wojskowy szeregowego otrzymują bez szczególnego nadania osoby powołane po raz pierwszy do czynnej służby wojskowej - z dniem stawienia się do tej służby.
2. Nadanie wyższego stopnia wojskowego następuje w drodze mianowania.
3. Na stopnie wojskowe szeregowych i podoficerów mianuje Minister Obrony Narodowej lub organy wojskowe, którymi są: Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, terenowe organy administracji wojskowej oraz inni dowódcy jednostek wojskowych, co najmniej od szczebla pułku (równorzędni).
4. Na pierwszy stopień oficerski (podporucznika) oraz na stopnie oficerskie generałów i admirałów mianuje Prezydent na wniosek Ministra Obrony Narodowej.
5. Na pozostałe stopnie oficerskie mianuje Minister Obrony Narodowej.
6. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Ministra Obrony Narodowej mianuje na stopień wojskowy Marszałka Polski oficera posiadającego stopień wojskowy generała (admirała) za wyjątkowe zasługi dla Sił Zbrojnych.
7. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny na wyższy stopień wojskowy mianuje:
 - 1) w przypadku stopnia wojskowego podporucznika - w drodze postanowienia Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych;
 - 2) w przypadku stopni wojskowych generałów i admirałów - w drodze postanowienia rezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych;
 - 3) w pozostałych przypadkach - odpowiednio w drodze decyzji lub rozkazu Minister Obrony Narodowej lub Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych, a także organy wojskowe, którymi są: Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, dowódca rodzaju Sił Zbrojnych, Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szef Służby Wywiadu Wojskowego, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej, Dowódca Garnizonu Warszawa, terenowe organy administracji wojskowej oraz inni dowódcy jednostek wojskowych, oddziałów lub pododdziałów.
8. Minister Obrony Narodowej, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, w czasie pokoju mogą mianować na wyższy stopień wojskowy również osoby, które z racji ukończonego wieku lub stanu zdrowia nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej, oraz żołnierzy rezerwy:

- 1) w uznaniu ich zasług z tytułu udziału w walkach o niepodległość państwa polskiego;
 - 2) w uznaniu ich szczególnych zasług z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) w uznaniu ich zasług z tytułu udziału w misjach i operacjach poza granicami państwa;
 - 4) w uznaniu ich zasług za wykonywanie prac lub zadań na rzecz obronności państwa, w tym tych, którzy:
 - a) działają lub działali w organizacjach pozarządowych, wykonujących działania o charakterze obronnym, edukacyjno-wychowawczym lub w zakresie bezpieczeństwa publicznego,
 - b) są zatrudnieni lub byli zatrudnieni w organach władzy publicznej albo w podmiotach posiadających osobowość prawną,
 - c) posiadają nadany pracowniczy przydział mobilizacyjny lub przydział organizacyjno-mobilizacyjny;
 - 5) jeżeli posiadają nadany przydział mobilizacyjny albo przewiduje się nadanie im takiego przydziału i odbyli ćwiczenia wojskowe lub okresową służbę wojskową;
 - 6) w przypadkach uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych, pomimo nieodbycia ćwiczeń wojskowych lub okresowej służby wojskowej, jeżeli posiadają zawód lub wykształcenie przydatne na stanowisku służbowym w jednostce wojskowej.
- 8a. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy może nastąpić:
- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 1 i 2, w stosunku do:
 - a) osób posiadających stopnie wojskowe szeregowych lub podoficerów - na pierwszy stopień oficerski (podporucznika),
 - b) osób posiadających stopnie oficerskie - na wyższe stopnie oficerskie;
 - 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 3, tylko jeden raz w ramach danego korpusu kadry zawodowej Sił Zbrojnych;
 - 3) w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 4, tylko w ramach danego korpusu kadry zawodowej Sił Zbrojnych, jeżeli od poprzedniego mianowania upłynęły co najmniej trzy lata;
 - 4) w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 5, jeżeli w posiadanym stopniu wojskowym pełnili okresową służbę wojskową lub odbyli odpowiednią liczbę dni ćwiczeń wojskowych;
 - 5) w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 6, jeżeli posiadają nadany przydział mobilizacyjny przez okres co najmniej roku lub byli zamustrowani na statku żeglugi morskiej przewidzianym na potrzeby mobilizacyjne i od poprzedniego mianowania upłynęły co najmniej trzy lata.
- <8b. W szczególnie uzasadnionych przypadkach za zasługi, o których mowa w ust. 8 pkt 1 lub 2, może nastąpić pośmiertne mianowanie na wyższy stopień wojskowy. Mianowanie to może nastąpić tylko raz.>**
9. Warunkiem mianowania żołnierza na pierwszy stopień wojskowy w czasie pokoju jest:
- 1) w korpusie podoficerów - posiadanie przez niego wykształcenia co najmniej na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej i zdanie egzaminu na podoficera;
 - 2) w korpusie oficerskim - posiadanie przez niego wykształcenia wyższego i zdanie egzaminu na oficera.
10. Żołnierze w czynnej służbie wojskowej mogą być mianowani w czasie pokoju na kolejny wyższy stopień wojskowy, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
- 1) uzyskają pozytywne wyniki w szkoleniu wojskowym;
 - 2) otrzymali pozytywną opinię służbową;
 - 3) są zdyscyplinowani;

- 4) ukończyli kurs lub szkolenie wojskowe wymagane dla stopnia wojskowego, na który mają być mianowani.
11. (uchylony).
- 11a. (uchylony).
12. Mianowania na wyższy stopień wojskowy nie można dokonać wobec osób skazanych za przestępstwo popełnione z winy umyślnej, z wyjątkiem przypadku, gdy w czasie wojny żołnierz zasłużył się męstwem na polu walki.
13. W razie śmierci żołnierza w czynnej służbie wojskowej, mającej związek z tą służbą, za jego zasługi na rzecz obronności państwa, Minister Obrony Narodowej, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, może mianować pośmiertnie tego żołnierza na wyższy stopień wojskowy.
- 13a. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, tryb nadawania stopni wojskowych, o których mowa w ust. 4 i 6, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych.
14. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i sposób mianowania na stopnie wojskowe, na które mogą mianować Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej albo Minister Obrony Narodowej, oraz stopnie wojskowe, na które mogą mianować organy wojskowe, o których mowa w ust. 3 i 7 pkt 3, a także wzór wniosku, uwzględniając w szczególności różne rodzaje czynnej służby wojskowej, o której mowa w art. 55 ust. 1, przebieg służby wojskowej lub przeznaczenie żołnierza rezerwy na wypadek ogłoszenia mobilizacji i czas wojny, a także potrzeby uzupełnieniowe Sił Zbrojnych w zakresie stanu osobowego.
15. (uchylony).

USTAWA z dnia 24 stycznia 1991 r. O KOMBATANTACH ORAZ NIEKTÓRYCH OSOBACH BĘDĄCYCH OFIARAMI REPRESJI WOJENNYCH I OKRESU POWOJENNEGO (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 371, z późn. zm.)

Art. 19.

1. Kombatantom i innym osobom uprawnionym znajdującym się w trudnych warunkach materialnych oraz w związku z zaistnieniem zdarzeń losowych - może być przyznana doraźna lub okresowa pomoc pieniężna. Pomoc taka może być również przyznana na częściowe pokrycie kosztów zakupu wózka inwalidzkiego, sprzętu rehabilitacyjnego, dostosowanie pomieszczeń mieszkalnych do rodzaju inwalidztwa, opłacanie pomocy pielęgnacyjnej, a w stosunku do niewidomych oraz ciężko poszkodowanych inwalidów - kosztów zakupu innego, ułatwiającego pracę i życie, sprzętu pomocniczego.
2. Dla pokrycia kosztów pomocy pielęgnacyjnej, o której mowa w ust. 1, pomoc finansową w pierwszej kolejności przyznaje się kombatantom lub innym osobom uprawnionym, wymagającym takiej pomocy, którzy przekroczyli 70 lat życia.
- 2a. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługują również wdowom lub wdowcom - emerytom, rencistom lub inwalidom pozostałym po kombatantach i innych osobach uprawnionych.
3. Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych dokonuje podziału środków na pomoc pieniężną, o której mowa w ust. 1, 2 i 2a.
4. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest zadaniem zleconym gminie. Pomoc tę przyznaje i udziela jej kierownik ośrodka pomocy społecznej działający z upoważnienia rady gminy.

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- W przypadkach osób pobierających rentę inwalidy wojennego pomoc tę przyznają i udzielają jej - Związek Inwalidów Wojennych RP i Związek Ociemniałych Żołnierzy RP.
- 4a. Do postępowania w sprawie pomocy, o której mowa w ust. 1, mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
 5. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, kryteria, formy i tryb przyznawania i udzielania pomocy, o której mowa w art. 19.
 6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na wniosek kombatanta, innej osoby uprawnionej lub osoby, o której mowa w ust. 2a, może przyznać pomoc pieniężną na innych warunkach niż określone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 5.
 - [7. Do wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej w trybie określonym w ust. 6 dołącza się stanowisko kierownika ośrodka pomocy społecznej właściwego ze względu na miejsce zamieszkania wnioskodawcy, zwanego dalej "kierownikiem".*
 - 8. Stanowisko kierownika powinno zawierać informacje o sytuacji rodzinnej, materialnej oraz o pomocy udzielanej wnioskodawcy przez ośrodek pomocy społecznej, a także opinię co do zasadności przyznania pomocy pieniężnej.*
 - 9. W przypadku złożenia wniosku bez stanowiska, Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych występuje do kierownika o jego przesłanie.*
 - 10. Kierownik jest zobowiązany przekazać stanowisko Kierownikowi Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w terminie 30 dni od dnia otrzymania wystąpienia.*
 - 11. O przyznaniu pomocy pieniężnej Kierownik Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych informuje kierownika.*
 - 12. Przepisów ust. 7-11 nie stosuje się do wniosków składanych przez osoby zamieszkałe poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.]*